

A borsodi szénmedence két bányájában

Megoldatlan hibák Barossaknál

„A lónak is négy lába van, mégis megbotlik. Ott követnek el hibát, ahol dolgoznak” — mondogatják a barossaknál vezetőik. Így igaz. Viszont hibák és hibák között különbségek vannak. Mert például: vannak kis hibák, amelyeket könnyen és gyorsan ki lehet javítani s vannak nagy, súlyos hibák is, amelyek megszüntetése bizonyult munkát, nagy erőfeszítést, tudást követel. Na de maradunk csak Barossaknál, nézzük milyen hibák vannak itt?

Rövid vizsgálat után kiderült, hogy nem valami „kis” hibákról, „botlásról” van szó, hanem egész sor megoldhatatlan esetről. Ebben az évben például — nem is beszélve az elmúlt esztendőről — az akna 7450 tonna szénrel maradt adása népgazdaságunknak. Bizony súlyos hiba ez. Mi az oka? Kétségtelenül vannak nehézségek. Például nagy a nyomás a bányában. A lemaradást azonban — mint mondotta Losonezi elvtárs, a párttitkár — nem a „nyomás”, hanem a munka rossz megszervezése és irányítása okozza.

A legnagyobb baj a szállítási megszervezésével van. Szobonya József, Kutor Lajos szállítási felügyelő felület munkájára vall, hogy a eszleket kihasználatlanul hagyják. Pedig eszile van bőven. Orbán Lajos vajúr mondotta el nekünk:

— Ott ülünk a lefejlett szénen egy-két órát, de sokszor háromóra hosszúság is, mert nem biztosítanak elegendő üres eszilé.

Sajnos így van. Az egyik reggel felőtkor történt, hogy a szállítókészlet felgyűrődött. Ennek a lönyegében nem nagy hibának kijavítása több, mint 7 órát vett igénybe. A javítást pedig egy-két óra alatt is el lehetett volna végezni. De Szabó Bertalan harmadvezető és Kálna László aknárszék vezetőjének megmutatkozik ez abban, hogy Kiss István körletvezető sok esetben ad ki utasítást közvetlenül a dolgozóknak, amiről az aknárszék vezetője, a harmadvezető nem tud. Emiatt fejlettség és teraszatlan munka folyik a bányában.

A hanyag, szervezetlen munka típusú példáját mutatja Várszegi Ferenc munkaátvevő. Neki ugyanis az lenne a feladata, hogy minden muszakon a bányászoktól átvegye a végzett munkát. Várszegi Ferenc azonban ezt elmulasztja. Szabó Lajosnál, Cecik Jánosnál, de másoknál is 10 napokig sem veszi át a munkát. Felületes, nem-törődöm munkájának az a következménye, hogy figyelmes zavarok vannak a keresetben. A dolgozók nem tudják kiszámítani, hogy végzett munkájukért mennyi pénzt kapnak. Erre a hibájára Várszegi Ferencet már sokszor figyelmeztették de nem használta neki a szó, egyik föléh beengedte, a másikon meg ki. Többek között az ő hibája az is, hogy a dolgozók már három hónapja nem kap-

ják meg a munkaátvételi összeítőt.

A barossaknál vezetőik esodálkoznak azon, hogy a bányások úgy nyilatkoznak: „nem maradok itt, keresek magamnak más munkát, mert kibányá Barossakta”.

Igy beszélnek a dolgozók és sok tekintetben jogosan, mert nem törődnek velük az akna vezetői.

S ezek a hibák a pártszervezet, kommunisztának szemléltára történnek és mégis alig tesznek ellene valamit. Valóban úgy van az, ahogy pártunk elvárja: a jó pártmunka próbákőve a jó termelés. De fordítva is áll: a rossz pártmunka következménye a rossz termelési eredmények. Ez utóbbi tapasztalható Barossaknál. Politikai felvilágosító agitáció nincs a bányában, mert nincs aki szervezze, irányítsa. Losonezi elvtárs, a párttitkár nem sokat törődik vele, munkája inkább a termelési parancsnokokéhoz hasonlít. „Majd én elintézem, ezt így kell, azt úgy kell” — parancsokat, utasítást, ahelyett, hogy a pártmunkával foglalkozna.

Eddig a pártvezetés és a hibák elkövetői nem számoltatta be és nem vonták őket felelősségre hanyag munkájukért. S mert ezt a pártvezetés elmulasztotta, ezért többen azt csinálnak a bányában, amit akarnak. A

vezetés, a politikai munka gyengeségét mutatja a munkafegyelem lassúsága is. Áprilisban 34 igazolatlan kimaradó volt s már ebben a hónapban is majdnem ennyien hiányoztak.

A hibákról csak suttogva beszélnek a dolgozók, nem merik bátran és keményen, személyre való tekintet nélkül elmondani, amit látnak és tapasztalnak. Hogy miért? Mert a pártszervezet nem bátorítja, nem segíti őket ebben! Laczki Mihály sok hibát szóval tett, de a nevével nem akarta megmondani, amikor beszélgettünk vele, mert félt a megtorlástól. Szögedi László — aki egyébként párttag — amikor a hibákat felsorolta arra kért bennünket, hogy ne írjuk ki a nevét, mert akkor csak baja származik a dolgozóból. Tehát félnek itt a bírálattól, az elmulasztástól, a pártmunka elmulasztásától. Érdekes, erről Losonezi elvtárs „nem tud”.

Pedig illő volna tudni, már csak azért is — s ez elég nyomós indok — mert kritikai szellem nélkül megáll a fejlődés, még akkor is, ha a termelési fejlesztéséről van szó. Már pedig a termelés fejlesztése azt jelenti: többet, jobbat, olcsóbban! Barossaknál megelégedtek ezzel!!

Csendélet az edelényi bányában

Amikor beléptünk az edelényi bányába a munkásoknak a bányatelepről, amely főleg nyugodtan kitéhetnek ezt a feljást: „őcskavas-bánya”, rövidesen 20 tonnát átadnak a VAFEM-nek. Igaz, a gépműhely művezetője gőresően ragaszkodik minden vasdarabhoz, azon a címen, jó ha van bőven mindenkiből a házánál.

Belenéztünk egy-két termelési értekezlet jegyzőkönyvébe is. A márciusi naponta 34 beteget tart számon, ma sem jobb a helyzet. Nagyhangú ígéret is szerepel: Rövidesen műhelyt létesítenek, ahol kisebb hiba esetén kijavítják a furókat. Van még egy pár ígéret és egy csokor jó javaslat, vélemény, kritika. Sajnos, a megvalósulás várat magára. Vagy elfelejtik, vagy megújnak, mint a forogtölemez kérést.

Nem akarunk általánosítani, de úgy véljük az edelényi tapasztalat megvalósítható még jó pár borsodi bányában. Ahány szerv van a bányában, annyi feladatot kell szétosztani, szétosztani, hogy a munkások munkájukat a lehető legjobb eredménnyel végezhessék.

S ezután halkan, hogy senki meg ne hallja, megkérdeztük Molnár elvtársat, hát a szentermelés hogy megy, mi újság a munkaversenyben? A válasza nem volt hosszú, körülbelül ezek hangzottak el: a májusi vállalkozás most készülnek (?), a bányák dolgozóinak 75 százaléka versenyben van, folyik a gépkészítés és a munka-fegyelem megszállásítása. (!)

Egy héttel a megyei bányász-aktív után ilyen esendélet van az edelényi bányában. Az üb. jelenli a vizes-bográék számát, a pártszervezet szervezi, a DISZ-szervezet ügyszintén. Mindenki mást csinál, külön uton jár. Az üzemvezető elvtárs, akivel csak egy pillanatra tudunk szót váltani,

AZ ÉPÜLŐ KOMMUNIZMUS ORSZÁGÁBÓL

Hogyan halad a munka a Szovjetunió nagy erőműépítkezésein?

Kujbisev

A kujbisevi vízierőmű építői 1955-ben három nagy feladatot akarnak megoldani. Májusban üzembe akarják helyezni a jobboldali alsó zsilipet, júniusban pedig a baloldali, hogy itt megindulhasson a hajóforgalom. Nyár végére be akarják fejezni a nagy földgát építését, amely a hatalmas bukógát elkészültéig feltartóztatja a Volga vizét. Hogy ez milyen óriási feladat, az már abból is kitűnik, hogy azon a helyen, ahol a Zsiguli hegyek alján a földgátat építik, a Volga 10-12.000 köbméter vizet víz második-perecénként. A harmadik nagy feladat az első ipari áram szolgáltatása még 1955-ben.

Az erőműben most szerelik az első két turbinát. Egy-egy ilyen turbina súlya 1500 tonna, teljesítőképessége 126.000 kilowatt. Az első öt turbina szállításához 1425 vasúti kocsira volt szükség. A leningrádi Sztálin művekben most szerelik a kilencedik turbinát a kujbisevi erőmű számára.

Razdan folyó vízi tovább a vizet a vízben szegény festői Ararát völgyébe. A többi víz, több mint egymilliárd köbméter évente, elpárolog. Szovjet mérnökök és tudósok tervet dolgoztak ki a Szevan-tó vizének felhasználására áramfejlesztésre. A Razdan-folyó mentén esatornákat építettek és nyole nagy vízierőművet létesítenek. Három már áramot szolgáltat. Két erőmű építése folyamatban van és a másik három építésének előkészületei megkezdődtek.

Kárpát-Ukrajnában

Kárpát-Ukrajna hegyeiben, a mely és szűk szakadékokban, ahol a Tyereblja és Rika folyó sebes vize örvénylik, robbanások zajától visszhangzanak a meredek sziklafalak, hatalmas kőtróképek, daruk esikorgása hallatszik. Új vízierőmű épül.

Ami egyetlen kapitalista cégnek sem sikerült — azt a szovjet emberek megvalósították: megzabolázták a két folyót. A munka kétoldaltól indult meg: a Tyereblja folyónál és a Rikánál. Nemrégiben nagy munkagyőzelmet ünnepeltek: a két munkacsapat a legnehezebb szakaszon, egy hosszú alagút építése közben a föld alatt találkoztak. A duzzasztógátat a Tyereblján hamarosan teljesen kész. Már az erőmű körvonalai is kibontakoznak. Az építők vállalták, hogy az új erőművet október 1-én üzembe helyezik.

Sztálingrád

Az emberek általában nem mérgezőnek, ha a tél enyhe. A sztálingrádi vízierőmű építől idén télen mégis azt szerették volna, ha a higanyoszlop sokkal mélyebbre süllyed, a szokatlanul enyhe időjárás miatt ugyanis csak vékony jég réteg képződött a Volgán, amely meg egy embert sem bírt el, nehogy járműveket. Az építkezés el volt vágya a jobbparttól, ahonnan jégtróké mégótt haladók kőzetek hozták az építőanyagot. Csak egy sokkal több építőanyag volt szükség, siettelni kellett a sodronykötél-pálya elkészítését. A sodronykötél-pálya összesen négy kilométer hosszú. A Volga két partján 192 méter magas acélponák merednek az égnak. A két part között 24 darab 59 mm átmérőjű és 20 tonna súlyú acélkötelet feszítettek ki. Ma már 160 távvezérlésű eszile vízi a kötélpályán az építőanyagot a sztálingrádi vízierőműhöz. Az építők függőhídon közlekednek a két part között.

A Káma partján és másutt

is gyors ütemben halad a munka. Molotov város közelében, a Káma partján, hamarosan teljesen kész a zsilip, megindulhat a hajóforgalom. A turbinák szerelése már folyik. A Dnyeszter partján, Duboszarinál, most szerelik a harmadik és negyedik turbinát. Nyarra el akarnak készíteni a vezetéket, amely majd az áramot Tyraszpolba, Moldávia közterületi központjába juttatja. A Baskir ASZSZK-ban, az Ufa partján, 250.000 köbméter földet mozgattak még eddig. A bukógát belsejében már előkészítik a turbinák beépítését. A gorkiji erőműnél nemrégiben svéd szakértők jártak. Nagy érdeklődéssel figyelték, hogyan szerelik fel az 500 tonna teljesítményű villamos darut, amellyel majd a turbinákat felállítják. A svéd szakemberek a legnagyobb elismeréssel nyilatkoztak a szovjet technika magas színvonaláról.

A munkákat, mint minden nagy építkezésnél a Szovjetunióban, természetesen gépesítették — a földmunkákat például 95,4 százalékra, a kaviacs kitermelését 90,2 százalékra és a szállítást meg betonozást 94 százalékra. 1954-ben az új vízierőművek építésénél 730 hatalmas méretű földtró, több mint 800 láncfalpas, 380 talajnyeső és 72 óriási szivőkotrógép dolgozott. A betont 58 betongyár szállította, amelyekben éjjel-nappal folyt a munka. Napi teljesítményük 63.000 köbméter beton volt.

1955-ben 153 millió köbméter földmunkát végeznek a Szovjetunió új vízierőművei építésénél.

Kahovka

A kahovkai vízierőmű építése ugyancsak gyors ütemben halad. A nagy célkitűzés: év végre az első ipari áram szolgáltatása.

A bukógát és a zsilip egyes részénél már elérték az előirányzott magasságot. Az építkezés helyére naponta 400 vasúti kocsi hozza az építőanyagot és különböző felszereléseket. Júniusban be akarják fejezni a Dnyeszter víz feltartóztató földgát építését és meg akarják nyitni a zsilipeket a hajóforgalomnak. Ehhez azonban több mint 100.000 köbméter földet kell megmozgatni és több mint 100.000 köbméter követ kell beépíteni.

A Szevan-tónál

A Szevan-tó Örményországban fekszik, 2000 méterre a tengerszint felett. Két és félzer akkora, mint a Genf-tó. Habár a tóba 29 folyó évente egy milliárd 200 millió köbméter vizet juttat, mindössze egyetlen folyó, a

A termelőszövetkezeti mozgalom eredményei az encsi járásban

Az encsi járás termelőszövetkezetei az 1953-as évről viszonyítva nagyot fejlődtek. A termelőszövetkezetekben a szervezeti élet is megerősödött. Több mezőgazdasági termelőszövetkezetben megkezdődött a szövetkezeti alap. Például a hernádvecsi Új Barázda termelőszövetkezetben az 1953-as gazdasági évben 220.500 forint, az 1954-es esztendőben pedig már 420.100 forint volt a szövetkezeti alap, a növekedés 199.500 forint. A fencsi Rákóczi termelőszövetkezetnél pedig 1953-hoz viszonyítva a szövetkezeti alap növekedése 80.800 forint. Ezek a példák mutatják, milyen nagy fejlődést értek el szövetkezeteink egy év leforgása alatt.

Növekedett a járás termelőszövetkezeti tagságának jövedelme is. A fencsi Rákóczi termelőszövetkezet tagságának jövedelme az 1953-as és 1954-es évben a következőképpen alakult.

1953. évben	1954. évben
egy munkaegységre eső részesedés:	
Búza 4.92 kg	Búza 5.00 kg
Rozs 0.18 kg	Rozs 0.49 kg
Árpa 0.77 kg	Árpa 2.00 kg
Széna 2.04 kg	Széna 3.45 kg
Olaj 0.10 lit.	Olaj 0.47 lit.
Szalma 1.25 kg	Szalma 1.75 kg
K.-pénz 5.05 Ft	K.-pénz 5.44 Ft

Az 1954-es gazdasági évben egy munkaegységre eső részesedés átlaga készpénzben átszámítva: 43 forint 88 fillér.

Azok a termelőszövetkezeti tagok, akik egész éven át becsületesen, szorgalmasan dolgoztak, meg vannak elégedve a jövedelemmel is. Például

Szöke István, a fencsi Rákóczi termelőszövetkezet tagja az elmúlt évben 414 munkaegységet ért el, amely után a következő részesedést kapta:

Búza 20.93 q, rozs 2.20 q, árpa 5.37 q, szalmatakarmány 7 q, cukor 21 kg, olaj 11.07 liter, készpénz 2279 forint 36 fillér.

Ezenkívül egy katasztrális hold háztáji földjén 11 mázsa tengeri és 23 mázsa burgonyája termett. Van jó háztáji tehene és a tejtermékekből az elmúlt évben 4160 forintot kapott. Mind Szöke Istvánnak, mind a többi szövetkezeti társának nagyon nehéz volt az élete mielőtt termelőszövetkezetbe belépetek volna. S több éven megesett, hogy nem tudták maguknak biztosítani a szükséges kenyeret. Most nagy örömmel beszélnek a csoport munkájáról és megváltozott életükéről. A járás több termelőszövet-

kezetében a tagok jövedelme nagyobb, mint az egyéni dolgozó közép-parasztoké. Ennek igazolására a következő példát lehet felhozni: Búzás Jánosnak, aki 9 katasztrális hold földterületen gazdálkodik az elmúlt évben 16.60 mázsa búzája, 16.50 mázsa árpa és 7.28 mázsa kukoricája termett. A beadási kötelezettség teljesítése után maradt neki 11.10 mázsa búzája, 11 mázsa árpa és 5.46 mázsa kukoricája. Adófizetési kötelezettsége pedig 3500 forint volt. Búzás János szorgalmasan dolgozó paraszt, munkájának gyümölcse sem megvetendő s mégis ha összehasonlítjuk jövedelmét egy jól dolgozó termelőszövetkezeti tag részesedésével, akkor világosan kitűnik, hogy előnyösebb a nagyüzemi gazdálkodás. Erdemes hát kissé elgondolkozni az önmagukért beszélő számok felett.

„A fiatalokhoz fordulunk: Foglalkozzanak többen selyemhernyótenyésztéssel”

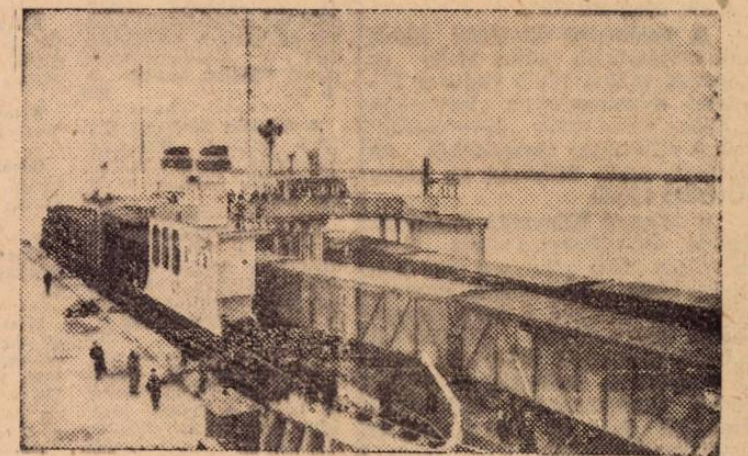
A selyemhernyó-tenyésztési szeszón készüléstől való. Mihelyt az operfákon megerősödnek a levelek, kiszűrik a hernyókat. Molnár István a Selyemtermelő Szövetkezeti Vállalat elnöke nyilatkozatában többek között a következőket mondta:

A selyemhernyó-tenyésztés igen jól jövedelmező foglalkozás.

A selyemhernyó-tenyésztés emellett igen érdekes munka is. A közönségi szakmai megbízottak szívesen adnak

tanácsot a kezdő selyemhernyó tenyésztőknek.

Mivel az idősebb hernyótenyésztők nem tudják kielégíteni a mutaközö igényeket, a fiatalokhoz, az úttörőkhöz és DISZ-tagokhoz fordulunk, foglalkozzanak többen selyemhernyó-tenyésztéssel és a fémgyűjtéshez, valamint sok más fontos nemzetgazdasági feladathoz hasonlóan adjanak ebben is az eddiginél nagyobb segítséget. (MTI)

A Szovjetunió déli részén nemrég fejeződött be a Keresi-öblön át vezető vasúti kompátkelőlhely építkezése. A személy- és tehervonatokat nagy Diesel-villamoskomponon kelnek át a krimi parttól a kubánra.

Keres állomástól lefektették a vasúti sínkeket a Krim-félsziget új vasúti állomásáig, amely a Keresi-öblön partján fekszik. Felépült a felvonóhíddal ellátott kikötő, amely a parton lévő vasúti sínkeket a fedélzetekkel köti össze. A szemben lévő kubáni parton felépült a Kavkaz vasútiállomás.

Az átkelés révén a Szimferopolból Szocsiba vezető út ezer kilométerrel rövidült meg.

A képen: A Krim-félszigeti állomáson a kompra tolatják a tehervagonokat.